FRANCKESCHE
STIFTUNGEN

Alte Drucke

ANTO. DE BVTRIO || IN QVINQVE LIBROS DECRE=||TALIVM COMMENTARIA ... Summarijs ... Flori || de Sura Lugdunen[sis] ... || ... ||

... || SVPER PRIMA PARTE SECVNDI || DECRETALIVM. || CLARISSIMI IVRIS || VTRIVSQVE DOCTORIS DOMINI || Antonij de Butrio super Prima parte || secundi Decretalium accuratissime || excusa, ... || ... ||

Antonius <de Butrio>

Lugduni, 1532

De sequestratione possessionis et fructuum. Rubrica.

Nutzungsbedingungen
Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.
Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.
Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use
All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downladed and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.
For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150676

Visual Library

eccleſia.in.iij.glo.ſm Jo.an.Bar.in.l.j.ff.de litigi.dicit qđ ſi agitur
reali:vbi cõtenditur de dominio vel parte dominij per ſolaʒ citatio
nem afficitur res ⁊ actio.C.de litigio.auť.litigioſo.⁊ ibi per gl. Si
agitur reali ⁊ nõ contenditur de dñio vel parte dñij:ſed de alio iure
vt hypotecaria:cõfeſſoria:vel negatoria:⁊ nõ afficitur res.vt in au
ten.de litigi.§.ad hec. Ipſa tamen actio afficitur litigioſi vitio:ſed
demum per lit.cõte.arg.huius.§.⁊.C.e.l.ij.⁊ idem ſi litigetur de poſ
ſeſſione.Si agitur actione perſonali:ſi non cõtenditur de re:ſed de
aliquo opere facto in re:res nunꝙ efficitur litigioſa:etiã ſi illa actio
ſit in reſcripta.ff.de aqua plu.arcen.l.ꝙꝙ.§.iul.⁊ ibi no. Ipſa vero
actio bene efficitur litigioſa:ſed per lit.cõte.vt.l.ij.C.e.ti. Si cõten
ditur de ipſa re tunc afficitur res ⁊ actio p lit.cõte.vt.d.l.ij.C.eo.tit.
Si vero agitur actione mixta.Si actio eſt vniuerſalis:⁊ olim ⁊ ho
die efficitur res litigioſa per ſolã citationeʒ.ff.de peti.here.l.diuus
⁊ fa.hercif.l.alienationes.Si vero eſt actio particularis res:⁊ actio
afficitur per lit.cõte.l.j.in fi.C.cõmuni diui.per ſolam autẽ denun
2 tiationem non afficitur nec res nec actio.C.de litigio.l.ij.†Si que
ris autem quis ſit effectus litigioſi dic qđ magnus:q: ſcđm tempo
ra antiqua:ſi res vel actio erat affecta impediebatur alienatio.vt.l.
alienati.Secundo ille in quem ſiebat alienatio nõ poterat cõtinua
re ad preſcriptionem ꝯpellendam tẽpora ſui autoris.l.j.C.de long.
temp.preſcrip.Tertio q: ſi cadebat a poſſeſſione nõ poterat illã tẽ
perare obſtante exceptione.ff.de liti.l.j.Hodie vero eſt additum qđ
cõtractus ſuper de litigioſa re eſt ipſo iure nullus.Item quia acce
dentibus ad cõtractum imponuntur certe pene que ponuntur in.l.
fi.C.eo.ti.de quo in.l.creditores.de pigno.Item q: ſi ſententia fera
tur cõtra alienantem poteſt exequi cõtra ementeʒ.vt.l.fi.C.de litig.
qđ dic vt in.d.l.creditores.C.de pignori.Item poteſt agi cõtra illuʒ
qui emit ex vitio litigioſi cõtractus vt rem ad preſtinum ſtatum re
ſtituat:vbi ab olim tantũ poteſt exequi vt hic:⁊ forte poſſet dici qđ
ſentiunt doc.qđ remedium iſtius tituli ſe extenderet ad illuʒ poſſeſ
ſorem qui ſcienter rem emit.argu.de reſti.ſpo.ſepe.aľs.decre.nõ eſ
ſet ſub cõgruo titulo:quas penas intellige habere locuʒ ſi ſit aliena
tio lite pendente:nam ſi perempta eſt inſtantia:licet tunc duret vi
tium litigioſi.vt no.in.l.properandum.§.⁊ ſiquidem.⁊ no.in.l.ij.in
di.ſol.tamen contractus valet.vt dicta.l.j.C.de preſcripti.longi tẽ
3 po.†An autem res litigioſa poſſit obligari:dic qđ nõ.vt.l.ſi filius.
§.fi.C.que res pig.obligari poſſit:et no.per glo.in.l.j.ff.de litigio.⁊
ponit.in.l.j.et.l.fi.C.de litigio.

De ſequeſtratione poſſeſſionis ⁊ fructuum. Rubrica.

Viſo in titulo precedẽti quomodo cõtumax ſua poſſeſ.priuetur
propter cõtumaciam per ſequeſtrationem hoc interdum contingit
ideo ⁊c.Vel q: aliquãdo ex cauſa lit.pen.aliquid inouatur ex ſeque
ſtrationis actu ideo ⁊c.Materiam ſequeſtrationis.vide ſuper regu
la locupletari.de regu.iur.lib.vj.per Joan.mo.ad materiam.ij.qđ.
vj.quoties.ij.lxxvij.diſtin.quamuis.⁊ repetitur in cle.

Sequeſtrari non debet res propter contumaciam rei licet ſit ab eo petita.
2 Sententia poteſt ſuper eodem articulo partim pro vno et partim pro alio ferri vel ſuper diuerſos articulos per partes pronuntiari quando in diuerſis libellis in iudicio deducuntur.
3 Delegatus ſimpliciter ad cãm videtur videtur commiſſus taʒ quo ad proprietatem quam poſſeſſionem.nu.15.
4 Reſcripti verba vbi ſunt dubia recurritur ad mentem reſcribẽtis.
5 Abſolute idem eſt dicere qđ indiſtincte et abſolute prolata intelliguntur abſolute.
6 Clauſula facias pro tuo arbitrio quomodo intelligitur.
7 Sententiam que tranſiuit in rem iudicatã poteſt papa retractare.
8 Sequeſtri conditio que ſit.
9 Poſſeſſio transfertur in ſequeſtrum per actum ſequeſtri.
10 Sequeſtrari nõ debet poſſeſſio lite pendente propter cõtumaciam.
11 Ad poſſeſſionem reſtituendam nõ arctatur eijciens miſſus vbi tamen paratus eſt cauere de iudicio ſiſti ⁊ de expenſis ſatiſfacere.
12 Succeſſor temporalis ſicut ſuccedit ſuo predeceſſori in iudicio ſic et temporalis.
13 Poſſeſſionis queſtio iam deciſa reuocari non debet.
14 Sententia condemnatoria ad expenſas moderatas an dicatur incerta ⁊ ſic nulla et quomodo ſententia generalis valeat licet videantur vaga vbi maxime iudex ſibi expenſarum taxationeʒ ſibi retinet.
15 Reſcriptum licet ſit iuris ſtricti quomodo poteſt extendi ad alias cauſas in reſcripto non expreſſas.
16 Libellus ſuper ſpoliatione ⁊ detentatione ſeu occupatione rei quã libellans dicit ad ſe pertinere an concludat in petitorio vel poſſeſſorio.
Verbum pertinere et latiſſimum et adaptatur ad petitorium ⁊ poſſeſſorium.
17 Coram diuerſis iudicibus an quis poſſit pro vna et eadem re trahi.

1 AD hec. †Propter contumaciam rei res
ab eodẽ petita ſequeſtrari nõ dʒ ſunt
due partes. In prima pceſſus narratio p abbatẽ fa
cta q̃ cõtinet delegationẽ cauſe diffinitionẽ poſſeſſo
rij inchoationẽ petitorij exceptionẽ miſſionem deie
ctionẽ ⁊ interpretationẽ celeſtini ſequeſtrationẽ ⁊ de
clarationẽ per eum factã.ſecunda ibi.Et cũ pape pnũtiatio q̃ duo
facit.Primo reuocat ſequeſtrationẽ ⁊ rem in ſtatũ priſtinũ.Secũdo
2 iubet expenſas reſtitui ⁊ caueri. †No.j.ſuper eodẽ articulo poſſe
ſniam partim p vno partim p alio pmulgari. No.ij.iudicẽ datũ
ſup pluribꝰ articulis fungi officio pnũtiando ſup vno quo ad illũ
tñ ⁊ nõ quo ad alios ⁊ ſeparatos articulos.Et no.in diuerſis articu
lis iudicẽ poſſe p partes pnũtiare maxime qñ diuerſis libellis in iu
3 dicio deducunť. †No.iij.qđ ſimplici cõmiſſione cauſe vť quo ad
rem cõmiſſa tã cã pprietatis ꝙ poſſeſſionis:⁊ hoc pꝑter cauſe cõti
4 nentiã ad qđ.ꝫ.de cã poſ.c.j.no.e.ti.paſtoralis.C.de iudi.nulli.†Et
no.qđ vbi vba reſcripti ſunt ambigua ſtandũ eſt declaratiõi pape
cõcedentis reſcriptũ ad hoc de iudi.cũ veniſſent.de ſentẽ.exc.inter
5 alia.de verb.ſig.ex parte.†Et no.ꝙ verba abſolute plata abſolute
debẽt intelligi.Et no.qđ idẽ eſt dicere abſolute ꝙ indiſtincte ⁊ ſim
6 pliciter. †No.de ſignificato hoꝝ verboꝝ facias p tuo arbitrio:q:
intelligi videnť de arbitrio rectitudine iur.nõ regulato vide Bart.
7 in extraua.ad reprimendã ⁊ qđ habeť in.l.ſi ſit.ff.de le.j. †No.pa
pã poſſe retractare ſniam q̃ trãſiuit in rẽ iudi.ad cõmodũ partiuʒ ẽt
8 ſine appellatiõe ad ꝙ.ꝫ.de dolo cũ oliʒ.d. †No.cõdictionẽ ſeque
ſtri:q: eſt vt poſſeſſio reſtituať ei q de pprietate triumphuʒ obtinet.
9 †Et not.ꝙ ſequeſtratiõis actu transfertur poſſeſſio in ſequeſtrum.
10 †No.lite pen.etiã pꝑter ꝯtumaciã nõ debere poſſeſſionẽ ſeq̃ſtra
11 ri. †No.eijcientẽ miſſum nõ arctari ad poſſeſſionẽ reſtituẽdã:dũ
tñ ſit paratꝰ cauere de iudicio ſiſti:⁊ ſatiſfacere de expẽ.q̃ debenť vſq
12 ad tps cautiõis oblate.†Circa pmũ colligit Jo.an.ꝙ ſicut ſucceſſor
tpalis ſuccedit pdeceſſori ſuo in iudicio.ff.de ferijs:oſones.§.illud.
ſic ⁊ ſpũalis vt hic.⁊.ꝫ.ti.j.c.fi.q etiã ſatiſfacere teneť p creditis ipiꝰ.
13 de ſolu.c.j. †Opp.ꝙ in alio malefecerit celeſtinus reuocando:et
cõmittẽdo q̃õnẽ poſſ.iã deciſam.de re iudi.cũ inter.Sol.dic poſſeſ
ſionis ⁊ pprietatis:⁊ p id eſt pprietatis vel loquiť de poſſeſſione ſub
tracta monaſterio p archiepm vt de illa cognoſceret an deberet re
ſtitui vel dictum fuit ex ſupabũdãti vel qđ ſequiť ⁊ poſſeſſionẽ ⁊c.ve
nit expoſitiue.i.poſſeſſionẽ. Oppo.ꝙ nõ debuerit papã cãm cõ
mittere in ſtatu quo erat tpe cõmiſſionis celeſtini:q: nõ debuit piu
dicari abbati iuſte in poſſ.miſſo:dic ꝙ nõ mandať ſibi reſtitui poſſeſ
ſio:q: hic fuerat ab alia pte oblata cautio de ſtãdo iudicio:⁊ nõ ſta
bat p eũ quo minus ſatiſfaceret de expẽ.ad qđ de eo qui mit.in poſ.
14 cã rei ſeruã.c.ij.⁊.iij.ſm Jnno. †Opp.ꝙ male cõdẽnauerit ad ex
pẽſas moderatas:q: hec ſnia eſt icerta.Cõtra id.C.de ſen.q̃ ſine cer.
quan.l.j.⁊.ij.inſti.de act.§.iurare.Scđo q: ꝯ ius:q: cõdẽnationẽ ex
penſarũ dʒ pcedere taxatio:vt.l.ſancimus cũ auť.ibi poſita.C.de iu
di.Jnno.fateť ꝯ.⁊ dicit ꝙ hic pceſſit taxatio:⁊ dʒ intelligi qđ hic pa
pa mãdabat ꝙ agere debebãt vt.ſ.cõdẽnarent in expen.moderatis
⁊ ſic erat mandatũ pape qđ intelligi dʒ ſcđm ius vt taxatione pmiſ
ſa ad ſic moderatas cõdẽnat expenſas.Hoſti.dicit qđ ſup expẽ.põt
dari ſnia generalis ⁊ incerta:⁊ nõ ſolũ ſup futuris.ꝫ.de dolo.cum di
lecti.de pcur.auditis ſʒ ẽt ſup pteritis vt hic.Aduerte vt videamus
practicã huius cõdẽnatiõis reperiunť diuerſe practice quidã ſeruãt
vt prio taxẽt.Secũdo deferãt iuramẽtũ.Tertio cõdemnẽt ⁊ hic or
do iuridicus eſt.de reſti.ſpo.frequens.li.vj.de excep.pia.C.de iudi.
auť.poſt iuſiurandũ.iij.q.iij.qđ fieri.dicit tñ ſpec.in ti.de excep.§.vi
ſo ver.qd ſi reus.in.xiij.col.quod hec practica nõ eſt tuta:q: ſi iudex
anteꝙ ferat ſniam diffinitiuã faciat taxationẽ iam patefacit animũ
ſuũ ꝯ quẽ iudicare intẽdit ꝯ id.C.de tal.l.vbi cui aſſentit Jo.an.i.§.
poſtremo.in pn.⁊.v.vt ſcias qñ pſona eſſet talis q̃ veriſimiľr ingere
ret facultatẽ vel impedimentũ ſnie pferende ſed hoc caſu ad pericu
lũ euitandũ poſſet taxare expẽſas:p vtraqꝫ pte poſtea differre iura
mentũ.Secũda practica eſt quã quidã ſeruãt qđ prio deferunt iura
mentũ.Secũdo taxãt.Tertio ꝯdẽnant.Iſti faciunt ꝯ ius:ſed an cõ
dẽnatio teneat iudi.cõſultũ quod ſic:q: ſnia eſt ꝯ ius ptis poſſet dici
qđ ſnia ſit nulla:q: ex quo delatũ eſt ſacramentũ notoriuʒ eſt ſibi de
expen.nec eſt ibi data ptãs moderãdi iuramentum.Vñ cũ iudicet
ꝯ notorium ex iuramẽto ſnia redditur nulla.No ob.l. nam etiã poſt
ea.§.⁊ ſi dãnet:q: ibi iudici nõ cõſtabat de iuramẽto ad hoc optime
facit qđ no.glo.ff.de in lit.iura.l.videamus.Tertia practica qđ fiat
cõdẽnatio generalis tpe ſnie ⁊ reſeruet taxatio ſibi vel ſucceſſori:⁊ hic
dicit Hoſt.ꝙ valet ſnia quãtũcũqꝫ ſit vaga ⁊ generalis:⁊ hoc ſiue cõ
dẽnatio fiat ad expẽſas de futuro.de pcurato.auditis.de dolo cũ di
lecti ſiue de pterito vt hic.⁊.ꝫ.c.ij.cum veniſſent.Non ob.qđ ſnia ſit
vaga ⁊ generalis:vt.l.ij.C.de ſen.que ſine cer.quan.q: vt dicit Bart.
in.d.l.terminato:ſententia põt ſequi generalis qñ petitio eſt gñalis
Item q: ſententia hec generalis valet in acceſſorijs.de reſti.ſpo.cuʒ
ad ſedẽ.lʒ cõtra ſenſerit Jnno.de libel.ob.c.j.⁊ hec practica plʒ Jn
no.de dolo.finẽ per dictã.l.terminato.C.de fruct.⁊ lit.expen.vbi plꝰ
Bar.tenet quod valebit cõdemnatio generalis licet nõ reſeruauerit

taxationem ⁊ quod poſtea poterit taxari. ¶ Quarta practica eſt qđ
iudex non cōdēnabit in expen. tpe ſnie ex quo nō eſt certus de quāti
tate expenſarū: ſed habebit reſeruare ptātem agendi ſuper expen. illi
qui hꝫ ius agendi ⁊ ꝓpter hanc reſeruationem poſtea poterit age⸗
re ad expenſas: ⁊ ſic intelligunt quidā .l. terminato: ſed hoc non pla⸗
cet Inno. de dolo. finem nec Hoſti. hic: qꝛ vel petunt expēſe iudicis
officio ⁊ hoc ceſſat functo iudicio. inſti. de offi. iud. §. preterea vel iu
re actionis ⁊ actio non competit ad illas niſi fuerit reſeruata ⁊ facta
cōdēnatio ⁊ tunc dat actio in factum ex re iudi. ipſa ergo vi debet in
telligi illa .l. qñ facta eſt condēnatio: lꝫ ad incertas reſeruādo eēt pe
titionē illarū nihil ageret cum ab eius ptāte nō pēdeat dare actionē
aliter nō ſniando: lꝫ dicat quoſdā tenere qđ valet reſeruatio ⁊ petū⸗
tur tunc condictione ex ipſa .l. terminato qđ ſibi nō placet nec Cyn.
in .d. l. terminato. Hec vera niſi expenſe eſſent ꝓmiſſe ꝑ ſtipulationē
qꝛ tunc iure actionis poſſent peti: licet in illis nulla eſſet facta men⸗
tio de expen. vt no. frede. ſuo conſilio. cxxiiij. Bar. poſt gl. in .l. ter⸗
minato dicit qđ hec pōt ſaluari quaſi ex hac reſeruatione videatur
ad expenſas condemnaſſe: ⁊ ideo id quod prius poterat peti tantū
officio iudicis ſecuta illa reſeruatione poterit peti iure actionis. al⸗
leg. l. ſi finita. §. eleganter. ff. de damno infec. ⁊ dicit quod nō cauillā⸗
do literam. caſus eſt in .d. l. terminato. Non ob. quod iudex pronun⸗
tiat pro parte ⁊ pro parte non: qꝛ illud verum quod per partes non
ꝓnuntiat quādo de toto cognouit: ſed ſi de aliquo cognouit ⁊ de ali
quo non: poteſt ſuper illo pronuntiare ⁊ aliud reſeruare ſm Bart.
¶ Quinta eſt practica quia iudex pōt ſibi reſeruare cōdemnationē
expenſarum que veniunt ex officio ſicut reſeruat ſibi taxationē ſecū⸗
dum aliquos huic obuiat ratio poſita per Inno. ſed rñde. vt Bart.
⁊ hanc practicam tenet Guil. in ſpec. de except. §. ⁊. v. ſ. alleg. ad hoc
ff. de ſolu. l. modeſtinus. ad hoc tex. cum gl. in .l. idem labeo. ff. famil.
hercif. quia quis feciſſe vr tempore quo ſe facturū ꝓteſtat. de appel.
c. fina. ff. de here. inſti. l. aſſe. C. de ma. te. l. j. Contra determinat Ioā.
and. per .l. paulus. ff. de re iudi. ⁊ de appel. cum appellationibus. lib.
vi. ⁊ per .l. terminato. ſaluat autem dictum Guiliel. in interlocuto⸗
rijs in quibus vſqꝫ ad diffinitiuam poſſet fieri condemnatio ergo ⁊
condemnationis reſeruatio de quo remittit. de appel. ſepe in verbo
expenſarum ibi quo ad propoſitum dicit iudicem circa interlocuto
rias poſſe vſqꝫ ad ſententiam condemnare: ⁊ hoc vltimum eſt pla⸗
num. Non obſtat quod eſt dictum de proteſtatione: quia ſecundum
Ioan. and. qui dicit quod hoc reſeruatum non pendet a poteſtate
iudicis cum finito principali non duret circa hoc officium iudicis
conatur pro hac parte inducere .l. aſſe. ff. de heredi. inſtit. quod licet
declaratio poſſit reſeruari in codicillis non ſubſtantialis cōdemna⸗
tio vel petitio ſecundum Ioan. Sed eſt dubium ſi iudex reſeruet ta
xationem ſimpliciter quis taxabit: quidam quod executor taxabit:
⁊ hoc placet accur. in .l. terminato: ſed non placet Guil. in ſpecu. eo.
titu. ſ. alleg. ver. quid ſi reus vbi dicit quod executor non habet ma⸗
num mittere: ⁊ extendere ad talia que iudex ſibi reſeruauit. Ideo di
cit quod ipſe iudex poſtea poterit taxare ⁊ dicet expenſas taxo in tā
tum: ⁊ poſtea eis taxatis defert iuramentum vt iuret. ſ. ſententiam
taxatam ⁊ ſi taxauit .x. poterit iurare vſqꝫ ad .x. poſtea dicet iudex: et
ego condemno vel precipio exequendo ſententiam expenſarū: alias
pro me latam vt ſoluas .ix. vnde ponit ſpecul. formam in loco proxi
mo. alleg. dicit etiam Barto. in dicta .l. terminato quod hoc verum
ſi ſit iudex qui poſſit ſententiam ſuam exequi vt in ordinario vel de⸗
legato qui poſſit exequi: ſed ſi ſit talis delegatus qui non poſſit exe
qui dato quod ſibi reſeruauerit potius iuriſditioni videtur reſeruaſ
ſe quam ſibi vnde delegatus poterit exequi ⁊ taxare. Iuriſditio au⸗
tem ſua eſt eadem cum iuriſditione delegantis vt .l. prima. §. qui mā
datum. ff. de officio eius cui manda. eſt iur. Unde cōcludit quod ad
illum ſpectabit taxatio ad quem ſpectat executio de iure commu⸗
ni. et hoc placet mihi. ad hoc quod nota. in .l. tertia. C. de ſenten. que
ſine cer. quantita. Non obſtat quod alius ab eo non poſſit declara⸗
re voluntatem ſuam: vt .l. pompo. ſcribit alias incipit ſi frumentū
ff. de rei venditio. quia illud quando reſeruatio eſt facta perſone hic
fuit facta reſeruatio dignitati ad hoc capitulū dilecti. de foro com⸗
peten. ff. quando ex. facto tut. l. poſt mortem. §. primo per que dicit
Barto. in dicta .l. terminato quod ſi iudex ſibi reſeruauerit taxatio
nem dicendo nobis reſeruamus quod taxationē facere poterit ſuc⸗
ceſſor ſecundum eum idem ad literam dicit. ff. de appellatio. ab exe⸗
cutore ad hoc de reſcript. ſi gratioſe. ⁊ capitulū abbatem per tex. di⸗
cit Uincen. quod ſi poſt ſequeſtrationem fertur ſententia que poſt⸗
ea retractatur in cauſa appellandi pronuntiat quod partes redeant
in primum ſtatum non facta mentione de ſequeſtratione reintegra
bitur ſequeſtratio. de quo vide Guil. qui ſua verba ponit ad literam
in ſpecu. eodem titu. verſicu. ſed pone. ¶ Quero de ratione reuoca
tionis ſequeſtri celeſtini dic quod ideo quia celeſtinus male reuoca
nerat poſſeſſionem datā per epm veroñ. Item cū regulr ſit ꝓhibita
ſequeſtratio niſi in caſibus no. ſ. c. proximo. ⁊ miſſio in poſſeſſio. fuit
facta rite non debuit auferri miſſio illa in poſſeſſione quare poſſeſ⸗
ſio illa reſtituta fuiſſet miſſo ⁊ non domino niſi ⁊ dominus paratus
fuiſſet cauere de ſtando iuri ⁊ ſatiſfacere de expen. ſecundum Inno.

¶ Oppo. cū glo. i. qđ iur. allegaretur iudicem functum officio ſuo
ſ. de offi. deleg. in literis. Soluit glo. qđ ſatis eſſet functus officio ſi
iudicaſſet ſuper poſſeſſione ⁊ proprietate. Sed hic iudicauerat ſup
poſſeſſione tantū: ⁊ nō ſuper proprietate vel procederet allegatio ſi
ſuper poſſeſſione tantum cauſa commiſſa fuiſſet. ¶ Glo. ij. remittit
de duabus. q. dic in fi. ab. dicit hic colligi qđ non reſtituitur lꝫ reus
15 prius caueat. ¶ † Opp. qđ cū reſcriptum ſit ſtricti iuris. de reſcrip.
ſedes nō extendatur ad alias cauſas: ⁊ ſic cōmiſſa cauſa poſſeſſionis
nō concluditur cauſa proprietatis. gl. dicit ſi queritur an cauſa poſ⸗
ſeſſionis ⁊ proprietatis debeant committi eidem iudici dicendum
qđ ſic: vt. C. de iudi. nōnulli. ſicut ⁊ cauſa proprietatis ⁊ vſufru. ff. de
qui. re. ad eundem iudicē ea .l. j. ⁊ ij. Si queritur an cauſa commiſſa
ſimpliciter ſuper aliqua re: an cauſa proprietatis ⁊ poſſeſſionis itel
ligitur cōmitti: dic qđ ſic. vt ibi. Si queritur an commiſſa cauſa poſ
ſeſſionis tantum vel proprietatis tantum videatur eſſe cōmiſſa cau
ſa proprietatis. vel poſſeſſionis: dic qđ nō vt in cōtrario ſm gl. Dic
ſi queritur an cauſa poſſeſſionis ⁊ proprietatis eodem durante iudi
cio poſſit coram alio tractari vel debeat dicit qđ nō ſm Bar. in .d. l.
nulli: qđ intelligo quando eſt ordinarius: ⁊ iudex vtriuſqꝫ cauſe. alias
nec via cōuentionis nec recōuentionis: nō video qđ arctentur par⸗
tes ad agendum coram eodem iudice primo finito iudicio. Si que⸗
ritur an ſi expreſſe eſt cōmiſſa cauſa poſſeſſionis et proprietatis: vel
ſimpliciter cauſa ſuper tali re: vtrūqꝫ videtur cōmiſſum eſſe: vt dicit
glo. ⁊ poſſunt ambo ſimul tractari: dum non ſubſit incompaſſibili⸗
tas vt patet de cauſa poſ. paſtoralis: ⁊ ſi prius finitur poſſeſſoriū po
teſt haberi regreſſus ad petitorium vt patet hic: ſi prius foret finitū
petitorium nō poſſet haberi regreſſus ad poſſeſſorium: qꝛ ſentētia
in petitorio obſtat agere volenti poſſeſſorio: ſed hoc intellige tu ſm
illa que dixi de cauſa poſ. paſtoralis. ⁊ c. cum dilectus. Si commiſſa
eſt cauſa poſſeſſionis tantum. vel cauſa ꝓprietatis tantum: cū iſtis
taxatiuis: vel dixit cōmitto cauſam poſſeſſionis vel cōmittim⁹ cau
ſam ꝓprietatis: tunc nō videtur vtrūqꝫ cōmiſſum: licet quidā quos
recitat collector in rubrica ſua concluſione. ccclxxxviij. teneant con⸗
trarium vt diſtinguatur an cum taxatiuis tantum: vel nō per gl. de
cauſa poſ. paſtoralis. Secundum veritatem nō eſt differentia: an cū
taxatione vel ſine: ⁊ ibi cōcludit per dicta doc. hic ⁊ hoc tenet Cy. in
l. ſi de proprietate. C. ſi a non comp. iu. ⁊ cōmiſſa cauſa ꝓprietatis. ſi
queritur an incidenter poſſit cognoſcere de poſſeſſione ad vidēdū
exitum proprietatis ⁊ poteſt. C. de rei ven. l. ordinarij. C. ſi a nō com
pe. iudi. l. j. ad hoc qđ no. de cauſa poſ. cum dilectus. et. c. paſtoralis.
in glo. ij. ſicut ⁊ ecōuerſo cōmmiſſa cauſa poſſeſſionis incidenter co⸗
gnoſcit de proprietate. ſ. de proba. licet cauſam. Fallit. ij. quando ac
cumularetur cauſa poſſeſſionis vel proprietatis non data incōpaſ⸗
ſibilitate per viam reconuentionis: quia tunc ex ea extenditur iuriſ
ditio. alias ad inſtantiam impetrantis ⁊ cōuenientis non poteſt iu
dex cognoſcere: niſi de commiſſo: quia reſcripta reſtringenda ſunt:
nec extenduntur ad non expreſſa. de reſcrip. nonnulli. ſignificante. ⁊
c. Rodulphus. ⁊ c. ſignificauit. ⁊ c. ſi. niſi alia intercederet prorога⸗
tio: quia quo ad tempus ⁊ res bene prorogatur iuriſditio delegata.
de offi. deleg. olim. ⁊ c. de cauſis. In tantum autem dicit Innocē. iu
riſditionem extendi per viam reconuentionis qđ delegato dato ſu⸗
per poſſeſſione: ſi lite finita ſuper poſſeſſione fiat reconuentio ſuper
petitorio admittitur lite pen. abſqꝫ proteſtatione: ⁊ etiam lite fini⸗
ta ſi preceſſerit proteſtatio. C. de ſen. ⁊ interlo. om. iudi. auten. ⁊ con
ſequenter quod vltimum non placet. Ioan. an. vt finito iudicio ſu⸗
per conuentione: etiam precedente proteſtatione fiat reconuentio
ſuper proprietate: et hoc quia de non cōmiſſo nō agitur niſi ratione
connexitatis vel acceſſorij: ſed principale iam effugit cognitionem
eius per ſententiam: ergo ⁊ connexum vel acceſſorium: ⁊ facit qđ no.
de reſcrip. c. j. lib. vj. In glo. ij. Itēꝫ quia ex quo ſecundum Hoſtien.
16 iudex finiuit cōmiſſionem functus eſt officio ſuo. vt in .j. gloſ. † Ex
his deciditur dubitatio: quid ſi committitur cauſa que vertitur in
ter tytium et ſeium ſuper ſpoliatione: occupatione: et detentatione
talis rei: quam ſeius dicit ad ſe pertinere: cui tunc concludatur peti⸗
torium: collector tenuit qđ nō: quia verbum pertinere hic profertur
acceſſorie non principaliter omnes alij tenent contrarium: propter
verbum pertinere quod late patet. vt no. de reſtitu. ſpolia. cum ad
ſedem. ff. de verbo. ſigni. l. verbum pertinere. ⁊ no. de fi. inſtrumen. in
ter dilectos. in verbo pertinere. allegant domini de rota notam In
nocē. de re. ecc. nō ali. epiſcopi: vbi in forma ea que de bonis conclu⸗
ditur: ⁊ petitorium et poſſeſſorium fore delegatis iudicibus cōmiſ⸗
ſum et hoc puto verum: qꝛ verba reſcripti non cauillando poſſunt
vtrunqꝫ comprehendere: venit ergo: ⁊ hoc ponunt ſua concluſione
17 ccclxxxviij. † Ex his deciditur queſtio ſi te conueni coram vno iudi
ce: poſtea in eadem cauſa volo te conuenire coram alio: nūquid poſ
ſum: Cyn. in .l. nulli. dicit qđ non poteſt fieri quia maior eſt conuen
tio eiuſdem ad ſeipſam quam diuerſarum: ſed in diuerſis nō poteſt
ne continentia diuidatur: ergo nec in eadem ⁊ fortius ratio nō pla⸗
cet ſibi. Alij aſſignant aliam per autē. qui ſemel. C. quō ⁊ qñ iu. Sed
adhuc hoc nō plꝫ: quia licet nō poſſit ab actione intētata ex toto: vt
ibi: pōt tamē nō ex toto deſiſtendo alibi cauſam intentare. Ideo di

cit vltimo

cit vltimo qḋ trahere nõ põt ad alium iudicẽ: ⁊ ſi traxit perdit cauſam: vt in. l. j. C. de aſſer. tol. Glo. tenet contra. de reſcrip. ex tenore: q̄ dicit ſpeciale in cauſa libertatis: vt in illa. l. dixi pridie quid iur. de fo. cõpe. c. ſi. ⁊ puto qḋ nõ perdat cauſam: ſed põt ꝯpelli: vt iudiciũ finiat vbi cepit. ff. de iudi. l. vbi. ⁊ l. poſtea. §. j. ⁊ hoc tenendũ: ⁊ ſi lite pen. corã delegato traheret corã ordinario: videt̃ renunciare iuriſditioni delegati: vt no. gl. de pur. ca. c. cũ dilectus. gl. ſe. cõcludit ex tex. qḋ in ſequeſtrum indubie trãſfert̃ poſſeſſio: ſed de hoc dic vt plene dixi de iudi. examinata. alie glo. ſunt clare. Anto. de But.

☞ Fructus ſi miſſus in poſſeſſonẽ diſſipat: diſſipati reuocãtur ⁊ alij ſequeſtrantur.
In poſſeſſionem eccleſie miſſus poteſt fructus capere illoſq̃ conſeruare.
Clauſula pro libito tue voluntatis intelligitur de voluntate iuris ⁊ ratione regulata.
Fructus quando reſtituere teneatur miſſus in poſſeſſionem.
Sequeſtratio quib9 caſibus eſt permiſſa: ⁊ quib9 caſibus ꝓhibita.
Vendita re an cogatur venditor precio ſibi nõ ſoluto ad traditionem eiuſdem: vel ad ſequeſtrum.

DIlectus. ¶ † Si miſſus in poſ. cã rei ſeruande fruct9 diſſipat: diſſipati reuocantur: ⁊ alij ſequeſtrant̃. Primo ponit querelã rei paſſi miſſionẽ. Scḋo dat iudices. ibi quocirca. ¶ No. j. qḋ vbi agit̃ de eccleſia vt ꝺ ꝓprietate ꝓcedit̃ ad miſſ. in poſ. ¶ † No. ij. qḋ miſſus in poſ. eccleſie põt capere fructus: lꝫ eos diſſipare nõ valeat: ſed conſeruare debet. ¶ † No. iij. qd importẽt hec verba pro libito tue voluntatis: q2 intelligunt̃ de voluntate iuris ⁊ ratione nõ regulata. ¶ † No. iiij. qḋ lꝫ fructus colligat miſſus illos reſtituere tenetur. ¶ Oppo. qḋ miſſus vt poſſeſſor facit fructus ſuos. C. de rei ven. l. certum. So. quidã dicũt qḋ hec agebatur de eccleſia vt titulo: quo caſu miſſus non facit fructus ſuos ſcḋꝫ quoſdã: q2 nõ placet Inno. q2 nõ fit miſſio qñ agit̃ ratione titu. vt tu. c. cum qui. de eo q mit. in poſ. cã rei ſer. ideo dicit Inno. qḋ hic agebat̃ de ꝓprietate eccleſie: ſed miſſus nõ ſteterat in poſ. per annũ: ⁊ ſic nõ faciebat fruct9 ſuos. hoc ſatis p3: placet glo. hec. j. que per hoc ſit expedita. Glo. op. qḋ nõ debet fieri ſequeſtratio. C. de ꝓhi. ſequeſ. pe. l. j. ¶ † Gloſ. ponit regulam in qua ꝯcludit regulariter ſequeſtrationẽ prohibitã fore. Scḋo ponit multos caſus exceptos a regula quos vide in gloſ. q2 clari ſunt. Inquantũ glo. excipit caſum qñ appellat̃ ab executore: ſupponit appellari poſſe ab executore: qḋ eſt verum in caſibus de quibus de re iudi. qḋ ad cõſultationeꝫ. † Et aduerte q2 ꝓcedit hic caſus: qñ appellat̃ ab executione remanente valida ſnia: quo caſu propter ꝓſumptionem ſnie fit ſequeſtratio vt hic: ⁊ q2 hoc preſumitur fieri cã impediendi vtilitatem ſnie: que iam tranſiuit in rem iudi. Sed qñ appellatur a ſnia: appellatio ſuſpendit ꝓnunciationẽ. Ideo nõ fit ſequeſtratio: niſi fruct9 diſſipent̃ ſm Goſ. ⁊ ſunt verba doc. ⁊ glo. in. l. imperator. §. idem reſcripſerunt. ff. de ap. Et aduerte q2 tunc fructus non ſequeſtrant̃ inquãtũ glo. excipit caſum: vbi ſuſpecta eſt. perſona: hic intellige perſonã ſuſpectã. vt no. in. d. §. vlti. vt q2 nõ poſſidet immobilia vel pauca: vel habet malos mores: vel ſua male adminiſtrat. Inquantum glo. dicit ſi colon9 vult poſſeſſiones deſerere: qḋ põt fieri ſequeſtratio: debet dicere ſi colonus negat poſſeſſionem: in cuius ſolutione diu eſt ceſſatum et allegare debet. l. litibus: q2 lex vltima nihil probat. Inquantum gloſ. excipit caſus: ſi maritus vergat ad inopiam: dic ideꝫ ſi ſubeſt alia iuſta cauſa: puta q2 factus eſt furioſus: vt ibi. ⁊ §. ſe. Inquantuꝫ glo. excipit caſum: ſi timeat̃ de ſeuitia viri. dicit Hoſti. qḋ ſi ſerui vel aſcripticij maxime liberi cõquerantur de tyrannide dñi: ⁊ probabiliter timeat̃: ne dñs hac occaſione ſeuiat in illos: facit bonus iudex illos aſſecurari. ff. de offi. preſi. l. j. §. qḋ autẽ. inſtit. de his qui ſunt ſui vel alie. iuris. §. dñorum. ⁊ §. ſe. ff. de adul. ſi poſtulauerit. ff. de queſti. l. j. §. pe. de ꝓba. c. pe. Inquantum glo. excipit caſum cõtumacie: nõ placet hoc Jo. an. nec hoc probãt iura allegata: q2 ibi nõ diſputat̃ de iuribus ſequeſtrationis: ⁊ cõtra. probat̃. ỹ. c. pxi. in ſi. Alios caſus addunt doc. primo caſum cle. j. de ſeque. poſ. ⁊ fructuum. Item qñ fit de voluntate partium. ff. de acqui. poſ. l. intereſſe. Item propter potentiam vel cõtumaciam nolentis cauere de collatione bonorum. ff. de colla. bo. l. j. §. ſi res. Item ne perdatur vendẽdi comoditas. ff. de dolo. l. ſi oleum. ſm Goſ. Idem Goſ. ⁊ Hoſtien. propter ſcandalum. de do. ⁊ cõtu. ex literis. de iure patro. c. j. ⁊ ij. ff. de vſufr. l. equiſſimum: vt ſi vacantem hereditatem vterq̃ vult occupare vt vterq̃ dicit ſe poſſidere: vel vterq̃ vult recolligere fructus: de quo in ſpe. eo. ti. in prin. ⁊ ver. ſed nunqd. dicit tamen Bar. qḋ in omni caſu in quo non põt fieri ſequeſtratio nihilominus ſi quis pretendit ius in fructibus põt petere vt tempore recollectionis fruct9 deſcribantur: vt poſſit ſcire quantitatem fructuum: per. l. j. §. pe. ff. de ven. in poſ. mit. ⁊ hoc ponit in. d. §. reſcripſerũt. ⁊ in. l. j. C. de ſequeſ. poſ. probi. pe. nec ob. l. defenſiõis facultas. ff. de iure fiſ. ⁊ ponit ſpe. eo. ti. §. j. in prin. In omnibus tñ caſibus in quibus dixi ſequeſtrationem poſſe fieri: pars illam euitat: ſi paratus ſit cauere ſufficienter: vt. l. ſenatus. ff. de offi. preſi. C. de agri. ⁊ cen. l. litibus. dicit Cy. in glo. l. j. C. de prohi. ſeque. poſ. ⁊ no. ỹ. de iudi. examinata. qḋ eſt verum excepto caſu cle. j. j. eo. tit. vt no. Jo. an. in addi. ſpe. in ti. de ſeque. poſ. ⁊ fruc. §. j. verſi. et no. ſuper. j. forma. Quid ſi emptor eſt ita pauper qḋ non poſſit cauere: lꝫ quidam dicant ſtandum iuratorie cautioni: tñ q2 ſuſpectus eſt nõ audit̃: ⁊ fit ſequeſtratio. ff. qui ſatiſda. cog. l. ſi fideiuſſor. §. ſi. dicit ſpe. eo. titu. §. j. poſt prin. in ver. illud autẽ. Et aduerte qḋ vbicunq̃ dixi ſequeſtrationẽ fieri: hoc põt fieri etiã a delegato dicit Jo. de deo: ⁊ etiam ſpe. e. ti. §. j. verſi. item pone Abbas. Ex his deciditur ſi quis non vult tradere rẽ niſi habeat pretium: qualiter conſuletur: quidam dicunt rem ſequeſtrandam. Alij qḋ emptor debeat pretium numerare. ff. de act. emp. l. qui pendentes. §. offerenti. ſm Guil. eo. titu. §. j. in fine.

1 ☞ Fructus poſſeſſionum ſequeſtrantur ab appellante ipſos diſſipante.
2 Appellatio iudicialis late dicitur prouocatio.
3 Sequeſtratio fructuum quo caſu admittatur: ⁊ per quem iudicem fieri poſſit. nu. 4.
5 Sequeſtratio fructuum quare propter diſſipationem fieri debeat.

1 ABeo. ¶ † Fructus poſſeſſionum ſequeſtrãtur ab appellante ipſos diſſipãte. h. d. non diuidit̃.
2 ¶ † No. qḋ appellatio iudicialis late dicit̃ ꝓuocatio: vide
3 de ap. cuꝫ ſit romana. ¶ † No. caſum in quo admittit̃ fructuum ſequeſtratio: qñ fructus lite pen. ⁊ appellatione diſſipãtur.
4 ¶ † Quero per quẽ iudicẽ fiet hec ſequeſtratio. dicit Vincẽ. ⁊ Hoſti. qḋ hec ſequeſtratio fiet per eum a quo appellatur anteq̃ appellatio ſit ſuperiori pñtata ⁊ ab ipſo recepta: poſtq̃ aũt eſt ab ipſo recepta recurritur ad iudicem ad quem appellatum eſt. C. quorum ap. non reci. l. ab executore. C. de iureiur. l. generaliter. §. ſui autem. ij. q. vj. quotiens. ad hoc. ỹ. de offi. dele. paſtoralis. §. preterea. de ap. romana. §. cum autem. ⁊ §. ſi autem. Satis puto qḋ etiam ſi fieret recepta appellatione per iudiceꝫ a quo qḋ valeret: q2 hic tendit in faciliorem exitum appellationis: ⁊ expediri poteſt circa cognitionem articuli appellationis. de ap. ſollicitudinem. ⁊ c. qua fronte. ⁊
5 no. de ma. contract. c. ij. ¶ † Quero quare propter diſſipationem fructuum debet fieri ſequeſtratio ap. pen. Glo. dicit q2 ſi confirmetur ſententia: fructus percepti debent reſtitui cum ipſa re. C. de rei ven. l. certum. Jo. an. dicit qḋ ſola obligatio reſtitutionis fructuuꝫ non eſt huius cauſa: q2 ſecundum hoc fieret ſequeſtratio in principali etiam poſt lit. cõteſt. Sed eſt ratio preſumptio pro actore: que ſurgit ex ſententia iam lata pro ipſo: et contra reum ex eo qḋ diſſipat ſm Jo. an. ⁊ fuit dictum Goſ. hic in ſum. qḋ no.

¶ De confeſſis. Rubrica.

¶ Quia in iudicijs fiunt confeſſiones q̄ fiunt ad poſitiones: qñq̃ a parte: qñq̃ a iudice factas. de elec. dudum. ij. de lit. conte. c. j. li. vj. de ſi. inſtru. cum Joannes: ſuper quibus pars reſpondens confitetur vel negat. Et ſi negat pars ponens habet probare. Ideo prius de confeſſione: demum de probatione videamus. Materia. xv. q. iij. q. vj. ⁊ q. ix. per totum. j. q. j. ⁊ ij. q. v. ⁊ vj. repetitur in. vj.

1 ☞ Confitenti crimen proprium non creditur cõtra eos quos dicit fuiſſe criminis ſuggeſtores. fallit in caſibus de quibus. j. nu. 6.
2 Confeſſio vnius in criminali cauſa non preiudicat alteri.
3 Confitenti crimen proprium quo caſu creditur ad preiudiciũ aliorum. numero. 6.
4 Infamato an indicatur purgatio etiaꝫ ſi infamia ſurrexit ab alio quam a ſe confitenti.
5 Delicta ex quibus modis ſint probabilia.

1 CUm monaſterium. ¶ † Si qs crimen proprium confitetur non creditur contra eos quos dicit fuiſſe criminis ſuggeſtores. Primo iſtruit iudicem in abſoluendo non infamatos: et reddit cãm. ibi: q2. Scḋo inſtruit in purgatione iſamie. ibi. ſi tamen.
2 ¶ † No. qḋ in criminibus confeſſio vnius non preiudicat alteri: nec creditur confitenti delictum proprium cõtra alios. ¶ No
3 ta. ij. qḋ infamato indicitur purgatio. ¶ † No. iij. caſum exceptum in quo credit̃ confitenti de crimine ꝓprio ad preiudicium aliorum.
4 ¶ † Quero an indicatur purgatio etiam ſi infamia ſurrexerit a dicto iſtorum. dicunt quidaꝫ hoc ꝓcedere quando infamia ſurgit ab alio q̃ de ſe confitenti. dicit Joã. an. qḋ etiam ſi ſurgit a dicto eius indicetur purgatio: cum etiam infamia ſurgens ex calumnioſo dicto indicat purgationem. j. de accu. veniens. de quo dic vt ibi not.
5 ¶ † Glo. j. eſt clara oſtendẽs modos probandi delicta: ⁊ hoc tenet
6 glo. xvj. q. iij. c. neminẽ. ¶ † Oppo. qḋ de ſe confeſ. credatur de deli-